

Դանիելի Գիրքը — Թիւ Վաթսունվեց

Մարգարեական սիմֆոնիայի բացահայտումը. Կնքման ժամանակը, վերջին անձրևը և Բաբելոնից դուրս գալու կոչը

Jeff Pippenger

2024-01-30

Նախորդ հոդվածում մեր քննած հատվածն ասում էր, որ Հայտնություն տասնութերորդ գլխի «Մուրբ Հոգու մեծ հեղումը» «չի գա, մինչև որ մենք չունենանք լուսավորված ժողովուրդ, որ փորձառությամբ գիտե, թե ինչ է նշանակում լինել Աստծու հետ գործակիցներ»։ Բայց խոստումն այն է, որ երբ «մենք ունենանք լիակատար, ամբողջասիրտ նվիրում Քրիստոսի ծառայությանը, Աստված այդ փաստը կճանաչի Իր Հոգու անհաշիվ հեղմամբ»։ «Մեծ հեղման» նույնացումը ենթադրում է ավելի փոքր հեղում (չափվածություն)։

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին Հայտնության տասնութերորդ գլխի հզոր հրեշտակը իջավ, սակայն «եկեղեցու ամենամեծ մասը» այն ժամանակ էլ, և այժմ էլ, «Աստծու հետ համագործակիցներ չեն»։ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի և այն պահի միջև, երբ Աստված արձանագրում է այն փաստը, որ վերջապես կա մի խումբ, որ հասել է «Քրիստոսի ծառայությանը լիակատար, ամբողջ սրտով նվիրվածության», վերջին անձրևը «չափվում» է, կենդանիների դատաստանը տեղի է ունենում, և դատաստանը սկսվում է Աստծու տնից։

Հայտնություն գրքի տասնութերորդ գլուխը նույնականացնում է երկու ձայն, որոնց մասին Քույր Ուայթը մեզ հայտնում է, որ դրանք երկու կոչեր են եկեղեցիներին։ Երկրորդ ձայնը (կոչը) Բաբելոնից դուրս գալու կոչն է, որ տեղի է ունենում շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ։ Առաջին ձայնը հասավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին։ Մուրբ Հոգու հեղումը, որ այն ժամանակ սկսվեց, «չափված» էր, որովհետև Քրիստոսը նախ պետք է մաքրեր այն ժողովրդին, որի վրա ի վերջո պիտի հեղեր Մուրբ Հոգին «անչափ», երբ մեծ երկրաշարժի ժամին նրանց բարձրացներ որպես դրոշ։ Այդ խումբը պետք է մաքրվեր նախքան Հայտնություն գրքի տասնութերորդ գլխի երկրորդ ձայնի հնչելը, որովհետև հենց նրանք պիտի լինեին նրանք, ովքեր կհռչակեին այդ պատգամը։

1844 թվականի զարնան առաջին հիասթափության ժամանակ բողոքականները դարձան ուխտադրուժ բողոքականներ, իսկ հավատարիմները, որոնք այն ժամանակ իրենց գտան սպասման ժամանակաշրջանում, ներկայացնում էին նրանց տաճարը, ովքեր նախկինում Աստծո ժողովուրդը չէին։ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին Հայտնություն տասնութի հզոր հրեշտակը իջավ, և սկսվեց Աստծո վերջին օրերի տաճարի մաքրման ու վեր բարձրացման առաջին քայլը, և այն սկսվեց լաոդիկեացի ադվենտիզմի փորձությամբ։ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին սկսվեց փորձության գործընթացի երկրորդ քայլը։ Քրիստոսի մկրտության ժամանակ սկսվեց հին Իսրայելի բաժանման գործընթացը, քանի որ այդ ժամանակ Քրիստոսը ընտրեց առաջին

աշակերտներին, որոնք այն պատմության մեջ Նրա կանգնեցրած քրիստոնեական տաճարի հիմքն էին:

Իր երեքուկես տարվա ծառայության սկզբում Քրիստոսը մաքրեց տաճարը, որը Նա կոչեց «Իր Հոր տունը», իսկ Իր ծառայության վերջում, երբ Նա տաճարը մաքրեց երկրորդ և վերջին անգամ, Նրա հռչակումը սա էր. «ահա ձեր տունը ձեզ ավերակ է թողնվում»: Նախկին ուխտի ժողովուրդը շրջանցվել էր, և Նրա նոր ուխտի ժողովուրդը հաստատվել էր որպես «Նրա Տաճարը»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Յոթերորդ օրվա աղվենտիստական եկեղեցու կորպորատիվ կառուցվածքը ավերակ կլինի:

«Մարգարեն ասում է. «Տեսայ այլ հրեշտակ իջնող երկնքից՝ մեծ իշխանություն ունենալով, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով: Եվ նա հզոր ձայնով գորեղաբար աղաղակեց՝ ասելով. Մեծ Բաբելոնը ընկավ, ընկավ, և դների բնակարան եղավ» (Հայտնություն 18:1, 2): Մա նույն լուրն է, որ տրվել էր երկրորդ հրեշտակի կողմից: Բաբելոնը ընկավ, «որովհետև նա իր պտռնկության բարկության գինուց խմեցրեց բոլոր ազգերին» (Հայտնություն 14:8): Ի՞նչ է այդ գինին:—Նրա կեղծ վարդապետությունները: Նա աշխարհին տվել է կեղծ շաբաթ՝ չորրորդ պատվիրանի Շաբաթի փոխարեն, և կրկնել է այն սուտը, որ Սատանան առաջին անգամ ասաց Եվային Եդեմում՝ հոգու բնական անմահությունը: Շատ ազգակից մոլորություններ էլ նա տարածել է ամենուր՝ «մարդկանց պատվիրանները որպես վարդապետություն ուսուցանելով» (Մատթեոս 15:9):

«Երբ Հիսուսը սկսեց Իր հրապարակային ծառայությունը, Նա մաքրեց Տաճարը նրա սրբապիղծ պղծությունից: Նրա ծառայության վերջին գործողությունների թվում էր Տաճարի երկրորդ մաքրումը: Այսպես էլ աշխարհի նախազգուշացման վերջին գործում եկեղեցիներին ուղղվում են երկու առանձին կոչեր: Երկրորդ հրեշտակի պատգամն է. «Ընկաւ Բաբելոնը, ընկաւ այն մեծ քաղաքը, որովհետեւ նա իր պտռնկութեան ցասման գինուց խմեցրեց բոլոր ազգերին» (Հայտնություն 14:8): Եվ երրորդ հրեշտակի պատգամի բարձր աղաղակի մեջ երկնքից մի ձայն է լսվում, որ ասում է. «Դուրս եկէ՛ք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպէսզի նրա մեղքերին մասնակից չլինէք, եւ որպէսզի նրա պատուհասներից չստանաք. որովհետեւ նրա մեղքերը հասել են մինչեւ երկինք, եւ Աստուած յիշեց նրա անօրէնութիւնները» (Հայտնություն 18:4, 5)»: Review and Herald, December 6, 1892.

Տաճարի առաջին մաքրագործումը համապատասխանում է Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին ձայնին, իսկ երկրորդ ձայնը այն բարձրաձայն աղաղակն է, որ Աստծո մյուս հոտին կանչում է Բաբելոնից դուրս գալու: Մեկից երեք համարները կատարվեցին, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը կործանվեցին: Դա տեղի ունեցավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և տաճարի առաջին մաքրագործումը, կամ եկեղեցիներին ուղղված երկու կոչերից առաջինը, հնչեցվեց: Առաջին կոչը սկսվեց Քրիստոսի մկրտության ժամանակ, երբ Սուրբ Հոգին երկնքից իջավ, և հին Իսրայելի համար փորձությունը սկսվեց: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին տաճարի առաջին մաքրագործումը, կամ եկեղեցիներին ուղղված երկու կոչերից առաջինը, տրվեց միլլերիտական շարժմանը:

Այդ ժամանակ սկսվեց վերջին անձրևը և հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը՝ Քննչական Դատաստանի վերջնական տեսարանների հետ միաժամանակ: Այդ վերջնական տեսարաններում Քրիստոսի գործը ներկայացվում է որպես Նրա կողմից հավատարիմների մեղքերի ջնջումը մեղքերի գրքից, կամ որպես իրենց քրիստոնյա դավանող անձանց անունների ջնջումը կյանքի գրքից: Ժամանակի այդ շրջանը վերջին անձրևի ցողման շրջանն է, որովհետև Աստված Սուրբ Հոգին առանց չափի կթափի միայն այն ժամանակ, երբ եկեղեցին մաքուր լինի: Կիրականորյա օրենքի ժամանակ Սուրբ Հոգու թափումը կլինի առանց չափի:

«Ի՞նչ եք անում դուք, եղբայրներ՝ ը, պատրաստության այս մեծ գործում: Նրանք, ովքեր միավորվում են աշխարհի հետ, ընդունում են աշխարհային կաղապարը և պատրաստվում են գազանի նշանին: Նրանք, ովքեր անվատահ են իրենց հանդեպ, ովքեր խոնարհեցնում են իրենց Աստծո առաջ և ճշմարտությանը հնազանդվելով մաքրում են իրենց հոգիները, սրանք ընդունում են երկնային կաղապարը և պատրաստվում են Աստծո կնիքին իրենց ճակատների վրա: Երբ հրամանագիրը հրապարակվի և դրոշմը դրվի, նրանց բնավորությունը հավիտենության համար կմնա մաքուր և անբիծ»: Վկայություններ, հատոր 5, 216:

«Սուրբ Հոգու գործն է աշխարհին համոզել մեղքի, արդարության և դատաստանի մասին: Աշխարհը կարող է զգուշացվել միայն այն ժամանակ, երբ տեսնում է, որ ճշմարտությանը հավատացողները ճշմարտությամբ սրբագործված են՝ գործելով բարձր և սուրբ սկզբունքների համաձայն, և վսեմ, բարձրագույն իմաստով ցույց տալով այն սահմանագիծը, որ գատում է Աստծո պատվիրանները պահողներին նրանցից, ովքեր դրանք ոտնահարում են: Հոգու սրբագործումը նշանավորում է այն տարբերությունը նրանց միջև, ովքեր ունեն Աստծո կնիքը, և նրանց, ովքեր պահում են կեղծ հանգստյան օրը: Երբ փորձությունը գա, հստակ կերպով կցուցադրվի, թե ինչ է գազանի նշանը: Դա կիրակի օրը պահելն է: Նրանք, ովքեր ճշմարտությունը լսելուց հետո շարունակում են այս օրը սուրբ համարել, կրում են մեղքի մարդու դրոշմը, որ մտածեց փոխել ժամանակներն ու օրերները»: Bible Training School, December 1, 1903.

Եսային «արևելյան քամու օրը», որը նա նաև բնորոշում է որպես «սաստիկ քամի», որ զսպվում է (կանգնեցնում է), նույնացնում է այն պահի հետ, երբ սկսվում է «չափումը»:

Չափով, երբ նա արձակի այն, դու պիտի դատ տեսնես նրա հետ. Նա զսպում է իր խիստ հողմը արևելյան քամու օրը: Ուստի դրանով Հակոբի անօրենությունը պիտի քավվի, և սա է նրա մեղքը վերացնելու ամբողջ պտուղը. երբ նա զոհասեղանի բոլոր քարերը դարձնի կավիճաքարերի պես՝ փշրված կտորների, պուրակներն ու կուռքերը այլևս չեն կանգնի: Սակայն ամրացված քաղաքը պիտի ամայանա, և բնակավայրը պիտի լքվի ու անապատի պես թողնվի. այնտեղ հորթը պիտի արածի, այնտեղ պիտի պառկի և սպառի նրա ճյուղերը: Երբ նրա ոստերը չորանան, պիտի կոտրվեն. կանայք պիտի գան և նրանց կրակի տան. որովհետև սա մի ժողովուրդ է՝ առանց ըմբռնման. ուստի նրան արարողը նրանց չի ողորմի, և նրանց կազմավորողը նրանց շնորհի չի ցույց տա: Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Տերը պիտի կալսի գետի հունից մինչև Եգիպտոսի հեղեղատը, և դուք մեկ առ մեկ պիտի

հավաքվեք, ո՛վ Իսրայելի որդիներ: Եվ պիտի լինի այն օրը, որ մեծ փողը պիտի հնչի, և պիտի գան նրանք, որ կորստյան էին մատնված Ասորեստանի երկրում, և Եգիպտոսի երկրում գտնվող արտաքսյալները, և պիտի երկրպագեն Տիրոջը Երուսաղեմի սուրբ լեռան վրա: Եսայիա 27:6–13:

«Արևելյան քամին» այն գործությունն է, որ կործանում է «Թարսիսի նավերը» և դատաստան է բերում Տյուրոսի պոռնիկի վրա: «Արևելյան քամին» այն գործությունն է, որ թագավորներին սարսափեցնում է: «Արևելյան քամին» այն է, որ Եգիպտոսի վրա բերեց «խանձումը»՝ ախտահարությունը, որը ծնեց յոթ տարիների սովը, երբ Հովսեփն ու փարավոնը ամբողջ աշխարհը (Եգիպտոսը) բերեցին ստրկության տակ, և «արևելյան քամին» էր, որ բերեց «մորեխներին», որոնք Եգիպտոսից ազատագրման ժամանակ խժռեցին ամեն ինչ: Իսլամը «արևելյան քամին» է:

Աստվածաշնչյան մարգարեության բարենորոգչական շարժումները հաստատում են, որ յուրաքանչյուր բարենորոգչական շարժում ունի իրեն հատուկ թեման: Հարյուր քառասունչորս հազարի բարենորոգչական շարժման թեման իսլամն է: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին երրորդ Վայի իսլամը հարձակվեց երկրի գագանի վրա, և Ջորջ Վ. Բուշը՝ «երկրորդը», անմիջապես արգելք դրեց «արևելյան հողմի» վրա: Այդ իրադարձության ժամանակ, ինչպես Քույր Ուայթն է արձանագրում, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը տապալվեցին, Հայտնություն 18-րդ գլխի առաջինից երրորդ համարները կատարվեցին: Այդ երեք համարները ներկայացնում են Հայտնության 18-րդ գլխի երկու ձայներից առաջինը: Երկրորդ ձայնը գտնվում է 4-րդ համարում, և այն նույնականացնում է Բաբելոնից դուրս գալու կոչը, որը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքի ժամանակ: Երրորդ վայի իսլամը զսպվում է Հայտնություն 7-րդ գլխի չորս հրեշտակների կողմից, մինչ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են:

«Տեր Աստվածը նախանձախնդիր Աստված է, սակայն Նա այս սերնդի ընթացքում երկայնամիտ է Իր ժողովրդի մեղքերի և հանցանքների հանդեպ: Եթե Աստծո ժողովուրդը ընթանար Նրա խորհրդով, Աստծո գործը կզարգանար, ճշմարտության պատգամները կտարվեին ամբողջ երկրի երեսին բնակվող բոլոր ժողովուրդներին: Եթե Աստծո ժողովուրդը հավատացած լիներ Նրան և Նրա խոսքի կատարողը եղած լիներ, եթե պահած լիներ Նրա պատվիրանները, այն ժամանակ հրեշտակը չէր գա՝ երկնքի միջով թռչելով, այն պատգամով՝ ուղղված չորս հրեշտակներին, որոնք պետք է արձակեին քամիները, որպեսզի դրանք փչեին երկրի վրա, աղաղակելով. «Պահեցե՛ք, պահեցե՛ք չորս քամիները, որպեսզի դրանք չփչեն երկրի վրա, մինչև որ ես կնքեմ Աստծո ծառաներին նրանց ճակատների վրա»: Բայց քանի որ ժողովուրդը անհնազանդ է, անշնորհակալ, անսուրբ, ինչպես հին Իսրայելը, ժամանակը երկարաձգվում է, որպեսզի բոլորն էլ լսեն ողորմության վերջին պատգամը, որ հռչակվում է բարձրաձայն: Տիրոջ գործը խոչընդոտվել է, կնքման ժամանակը հետաձգվել: Շատերը չեն լսել ճշմարտությունը: Բայց Տերը նրանց հնարավորություն կտա լսելու և դարձի գալու, և Աստծո մեծ գործը կընթանա առաջ»: Manuscript Releases, volume 15, 292.

Նրանք, ովքեր կնքված են, կնքվում են կիրակնօրյա օրենքից առաջ, որովհետև աշխարհը կարող է միայն այն ժամանակ նախագգուշացվել և, հետևաբար, կոչվել դուրս գալ Բաբելոնից, երբ տեսնի տղամարդկանց ու կանանց կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամում՝ Աստծո կնիքով: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման գործը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, սակայն կնքման ժամանակը հետաձգվեց:

Բոլոր մարգարեները դիմում են վերջին սերնդին, և այս հատվածը ուղղակիորեն վերաբերում է վերջնական սերնդին: Այս վերջնական սերնդի մեջ Աստծո ժողովուրդը չ«քայլեց Նրա խորհրդով», և այդ պատճառով կնքման ժամանակը խոչընդոտվեց ու հետաձգվեց: Այն հետաձգվեց և խոչընդոտվեց Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում նշված անդունդից ելնող գազանի կողմից, որը սպանեց երկու մարգարեներին: Այդ գազանը Ֆրանսիական հեղափոխության ժամանակաշրջանում աթեիզմ էր, և այն նախապատկերում էր այն աթեիստական շարժումը, որ ներմուծվեց նրանց կողմից, ովքեր «վոքիզմը» ներմուծեցին «Future for America» շարժման մեջ, և ապա «Future for America»-ն դադարեց քայլել Աստծո խորհրդով ու թույլ տվեց, որ նրանց ազդեցությունը, ովքեր առաջ էին տանում իրենց ժամանակակից համասեռամուլական օրակարգը, ուրիշների հետ միասին, որոնք առաջ էին տանում ժամանակների նշանակումը, խոչընդոտի կնքման ժամանակը:

«Ինձ հայտնված շատ բաներ կուտակվում են իմ մտքի մեջ, և ես հազիվ գիտեմ, թե ինչպես արտահայտեմ դրանք: Սակայն ես չեմ կարող լռել: Տերը բարկացած է այն մարդկանց վրա, որոնք իրենց կանգնեցնում են՝ իշխելու իրենց մերձավորների վրա և իրականացնելու այնպիսի ծրագրեր, որոնք Սուրբ Հոգին դատապարտել է: Ես առավել զարմացած եմ, քան կարող եմ արտահայտել, ձեր՝ չզանազանելու պատճառով, որ Աստված չի հաստատել այս մարդկանց: Իրերի նոր կարգը պետք է տազնապեցնի ձեզ, որովհետև այն չէր ունեցել երկնքի հավանությունը:»

«Բնական սիրտը չպետք է իր իսկ արատավորված, ապականիչ սկզբունքները բերի Աստծո գործի մեջ: Մեր հավատի սկզբունքների թաքցնում չպետք է լինի: Երրորդ հրեշտակի պատգամը պետք է հնչեցվի Աստծո ժողովրդի կողմից: Այն պետք է վերածվի բարձր աղաղակի: Տերն ունի նշանակված ժամանակ, երբ Նա կամփոփի գործը. բայց ե՞րբ է այդ ժամանակը: Երբ այս վերջին օրերի համար հռչակվելիք ճշմարտությունը վկայության համար դուրս գա բոլոր ազգերին, այն ժամանակ վերջը կգա: Եթե Սատանայի գործությունը կարողանա թափանցել մինչև իսկ Աստծո տաճարը և իր ուզածի պես տնօրինել ամեն բան, պատրաստության ժամանակը կերկարի»:

«Ահա այն շարժումների գաղտնիքը, որոնք ձեռնարկվել են ընդդեմ այն մարդկանց, որոնց Աստված ուղարկել էր Իր ժողովրդի համար օրհնության պատգամով: Այդ մարդիկ ատված էին: Այդ մարդիկ և Աստծո պատգամը արհամարհվեցին, ճիշտ այնպես, ինչպես Քրիստոս Ինքը ատվեց և արհամարհվեց Իր առաջին գալստյան ժամանակ: Պատասխանատու դիրքերում գտնվող մարդիկ դրսևորել են հենց այն հատկանիշները, որոնք սատանան է ի հայտ բերել: Նրանք ձգտել են տիրել մտքերին, մարդկանց բանականությունն ու շնորհները ենթարկել մարդկային իրավասության: Ջանք է գործադրվել Աստծո ծառաներին ենթարկելու այն

մարդկանց վերահսկողությանը, որոնք չունեն Աստծո գիտությունն ու իմաստությունը կամ Սուրբ Հոգու առաջնորդության ներքո ձեռք բերված փորձառություն: Ծնվել են սկզբունքներ, որոնք երբեք չպետք է տեսնեին օրվա լույսը: Այդ ապօրինի զավակը պետք էր խեղդել հենց որ շնչեր կյանքի առաջին շունչը: Սահմանափակ մարդիկ պատերազմել են Աստծո, ճշմարտության և Տիրոջ ընտրյալ պատգամաբերների դեմ՝ ամեն միջոց գործադրելով նրանց հակազդելու համար, որ համարձակվել են օգտագործել: Խնդրում եմ, խորհեցե՛ք, թե ինչ առաքինություն էր բխում նրանց իմաստությունից և ծրագրերից, ովքեր արհամարհել են Աստծո պատգամները և, դպիրների ու փարիսեցիների պես, արհամարհել հենց այն մարդկանց, որոնց Աստված գործածել էր՝ ներկայացնելու այն լույսն ու ճշմարտությունը, որոնց Իր ժողովուրդը կարիքն ուներ»: The 1888 Materials, 1525.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսված կնքման ժամանակը խափանվեց, որովհետև Սատանայի ներկայացուցիչներին թույլ տրվեց մուտք գործել «Աստծու իսկ տաճարը»: Հարցը, որ այստեղ պետք է նկատվի, այն է, որ 1798-ից մինչև 1844 թվականը կանգնեցվեց միլլերիտական տաճարը, և 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին ուխտի պատգամաբերը հանկարծ եկավ իր տաճարը: Տաճարն ու գործը հազար երկու հարյուր վաթսուս տարի ոտնակոխ էին եղել պապականության կողմից, և երբ պապականությունը ստացավ իր մահացու վերքը, Քրիստոսը սկսեց միլլերիտական տաճարի կանգնեցման գործը, իսկ տաճարի խորհրդանիշը քառասունվեց թիվն է՝ ըստ մի քանի վկաների:

1840 թվականի օգոստոսի 11-ին Հայտնության տասներորդ գլխի հրեշտակը իջավ, և բողոքականության դատաստանը սկսվեց: Այդ պատմությունը կրկնվում է մինչև իսկ տառացիորեն:

Սուրբ Գրքերում հենց «արևելյան քամին» է, որ խորտակում է Թարսիսի նավերը, կործանում է այն մեծ քաղաք Տյուրոսը, և պատճառ է դառնում, որ թագավորներն ու վաճառականները երեք անգամ աղաղակեն. «վա՛յ, վա՛յ» (ա՛վաղ, ա՛վաղ): Բայց Եսայիայի այն հատվածում, որ մենք այժմ դիտարկում ենք, «արևելյան քամու» օրը այն օրն է, երբ Աստված «գալում է Իր սաստիկ քամին»: Այս հատվածում «արևելյան քամին» պահվում է զսպված, որպեսզի չխոչընդոտի երրորդ հրեշտակի գործին՝ մի գործի, որ կատարվում է վերջին անձրևի ժամանակ: Այս հատվածում զսպված պահվող «արևելյան քամու» թեման նույնացնում է վերջին անձրևը, երրորդ հրեշտակի գործը և Աստծո մյուս զավակների դուրս բերվելը Բաբելոնից: Այդ ժամանակաշրջանում չորս հրեշտակները բռնած են պահում չորս քամիները՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ:

Եվ այս բաներից հետո ես տեսա չորս հրեշտակների, որ կանգնած էին երկրի չորս անկյունների վրա և բռնել էին երկրի չորս հողմերը, որպեսզի հողմը չփչի ոչ երկրի վրա, ոչ ծովի վրա, և ոչ էլ որևէ ծառի վրա: Եվ ես տեսա մի ուրիշ հրեշտակ, որ բարձրանում էր արևելքից՝ ունենալով կենդանի Աստծու կնիքը. և նա բարձրաձայն աղաղակեց այն չորս հրեշտակներին, որոնց տրված էր վնասել երկիրը և ծովը, ասելով. «Մի՛ վնասեք երկրին, ո՛չ ծովին, ո՛չ էլ ծառերին, մինչև որ մենք մեր Աստծու

ծառաներին կնիք դնենք նրանց ճակատների վրա»: Հայտնություն 7:1-3:

«Արևելյան քամու» կանգնեցվելը, «Բարկացած ազգերի» զսպվելը և «չորս քամիների» պահված լինելը բոլորը տեղի են ունենում վերջին անձրևի ժամանակ, որովհետև հենց վերջին անձրևի ժամանակաշրջանում է, որ Աստծո կնիքը դրվում է Նրա ժողովրդի վրա: Այն չորս քամիները, որոնք զսպվում են չորս հրեշտակների կողմից, իսլամի խորհրդանիշն են:

«Հրեշտակները պահում են չորս հողմերը, որոնք ներկայացված են որպես զայրացած ձի, որ ձգտում է պոկվել ու սուրալ ամբողջ երկրի երեսով մեկ՝ իր ճանապարհին բերելով կործանում և մահ:

«Մի՞ թե պիտի քնենք իսկ հավիտենական աշխարհի շեմին: Մի՞ թե պիտի լինենք բթացած, սառը և մեռյալ: Օ՛, եթե մեր եկեղեցիներում Աստծո Հոգին ու շունչը ներշնչվեր Նրա ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք կանգնեն իրենց ոտքերի վրա և ապրեն: Մենք պետք է տեսնենք, որ ճանապարհը նեղ է, և դուռը՝ անձուկ: Բայց երբ անցնում ենք անձուկ դռնով, նրա լայնությունը սահման չունի»։ Manuscript Releases, հատոր 20, 217.

Այս իրողությունները մենք ավելի մանրամասն կքննարկենք հաջորդ հոդվածում, որովհետև հենց «այս թագավորների օրերում», որոնք ներկայացված են աստվածաշնչյան մարգարեության ութերորդ թագավորությամբ, որը «յոթից է» թագավորություններից, Աստված հաստատում է հավիտենական թագավորություն:

Եվ այն թագավորների օրերում երկնքի Աստվածը պիտի հաստատի մի թագավորություն, որ երբեք չի կործանվի. և այդ թագավորությունը ուրիշ ժողովրդի չի թողնվի, այլ պիտի փշրի ու վերջ կդնի այս բոլոր թագավորություններին, և ինքը հավիտյան պիտի կանգնի: Քանի որ դու տեսար, որ քարը լեռից կտրվեց առանց ձեռքի, և որ նա փշրեց երկաթը, պղինձը, կավը, արծաթը և ոսկին, մեծ Աստվածը թագավորին հայտնել է, թե ինչ պիտի լինի սրանից հետո. և երազը հաստատուն է, և դրա մեկնությունը՝ ճշմարիտ: Դանիել 2:44, 45.